

Det vil af ovenstaaende formentlig fremgaa, ikke alene at de Raagekolonier, der nu findes i Statsskovene, er saa faa og saa smaa, at de er uden praktisk Betydning for Landbruget, men ogsaa, at den af Skovriderne brugte Fremgangsmaade til at holde Kolonierne nede eller tilintetgøre dem har vist sig effektiv, saaledes at det vil være ganske unødvendigt at indføre et saa inhumant og ukontrollabelt Udryddelsesmiddel som Giftudlægning, hvilket undertiden har været paa Tale, ligesom den meget inhumane Fremgangsmaade at beskyde Yngelen, inden den endnu er i Stand til at forlade Rederne, ikke bør finde Sted.

Det vigtigste i Kampen mod Raagerne er at hindre dem i at formere sig; de maa derfor i Rugetiden forstyrres saa meget ved stadig Skydning, at Æggene bliver kolde i Reden og derved ødelagte. Naturligvis maa man samtidig søge at nedlægge de gamle Fugle, naar de flyver af Rederne, og bliver der udklækket Unger, maa disse søges skudt ned, naar de søger ud paa Grenene, forinden de endnu er flyvedygtige. Hvor det kan lade sig gøre at nedbryde Rederne, er ogsaa dette et virksomt Middel mod Kolonidannelse; men det er ofte forbundet med stor Vanskelighed at komme til Rederne, da de sædvanlig findes i høje Træer og paa spinkle Grene. Denne Fremgangsmaade er dog f. Eks. blevet anvendt med godt Resultat i Brødemose Skov ved Frederiksværk, hvor en Koloni var anlagt i ikke særlig høje Fyrretræer, der var nogenlunde let tilgængelige.

Med Hensyn til den i Landstingsudvalgets Skrivelse under Punkt 4 fremsatte Bemærkning om Statsskovridernes økonomiske Interesse i Bevarelsen af Statsskovenes Raagekolonier skal Direktoratet sluttelig udtale, at den systematiske Nædkæmpning af Raagekolonierne, der i de senere Aar har fundet Sted, og det gode Resultat, der er opnaaet, formentlig tilstrækkelig tydeligt viser, at den af Udvalget ytrede Frygt er ganske ugrundet. Skovriderne vil ogsaa paa dette Punkt handle efter de Ordre, de modtager, uden Hensyn til egne Interesser.

H. Buchwald.
